



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobců: a) **Bc. L. K.**, narozená X
bytem X
b) **Obec Domašín**, IČO: 00261840
sídlem Louchov 20, 431 51 Domašín
oba zastoupeni Mgr. Janem Špačkem, advokátem
sídlem Dobrovského 1303/13, 170 00 Praha 7

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) **E. R.**, narozený X
bytem X
- 2) **Lesy České republiky, s. p.**, IČO: 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. KUUK/111603/2024,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se společnou žalobou podanou prostřednictvím jejich právního zástupce domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. KUUK/111603/2024, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 6. 2023, č. j. MUKK/28869/2023, a to konkrétně v části chybného číslování výrokové části prvostupňového rozhodnutí, přičemž byl současně doplněn i slovní popis hranice honitby Kotlina. Prvostupňovým rozhodnutím přitom byla uznána společenstevní honitba Kotlina na honebních pozemcích v katastrálním území Domašín u Klášterce nad Ohří, Petlery, Podmílesy, Kotlina a Měděnec o celkové výměře 712,4255 ha (z celkové výměry vlastní honební společenstvo 550, 1487 ha souvislých honebních pozemků). Současně se žalobci domáhali toho, aby soud zrušil i shora odkazované prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit jim náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobci úvodem žaloby stručně zrekapitulovali dosavadní průběh věci, přičemž namítli „*zásadní nesrovnalosti*“ v řízení před správním orgánem I. stupně způsobující zmatečnost správního řízení, jakož i jeho nezákonnost z důvodu „*neodeslání výzvy dle § 36 odst. 3 správního řádu*“.
3. K tomu žalobci popsali, že nahlédnutím do správního spisu zjistili, že je jeho obsahem „*Oznámení o zahájení řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí*“ ze dne 20. 6. 2023, č. j. MUKK/29779/2023. Z odkazovaného dokumentu přitom nevyplývá, že se mělo jednat o správní řízení ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina a nebylo zřejmé ani to, jakých účastníků se toto řízení mělo týkat. Daný dokument byl nadto datován dnem 20. 6. 2023, ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí o uznání honitby Kotlina vydáno již dnem 14. 6. 2023. Poukazované oznámení o zahájení správního řízení a možnost seznámit se s podklady rozhodnutí pak bylo dle razítka a podpisu úřední osoby vypraveno až dne 23. 6. 2023 – tj. 9 dnů poté, co správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ve věci samé. Ve správním spisu je zároveň založen seznam doručenek, které však spadají do období května 2023. Žalobcům tak není zřejmé, jak je možné, že výzva k seznámení se s podklady pro rozhodnutí byla správním orgánem I. stupně odeslána až dne 23. 6. 2023, přičemž k tomuto doručení ve správním spisu chybí, avšak jsou v něm současně založeny doručky z května 2023. Žalobci ostatně tyto okolnosti namítali už v rámci odvolacího řízení, nicméně žalovaný se s nimi řádně nevypořádal.
4. Dále žalobci uvedli, že je ze soupisu součástí správního spisu zřejmé, jaké konkrétní listiny byly součástí spisu vedeného v projednávané věci. Z daného soupisu přitom vyplývalo, že jeho obsahem bylo ke dni 17. 7. 2023 pouze nadepsané oznámení ze dne 20. 6. 2023. Žalovaný nicméně v napadeném rozhodnutí konstatoval, že účastníkům správního řízení bylo odesláno oznámení o zahájení správního řízení o uznání honitby Kotlina včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 12. 5. 2023. Žádný takový dokument však dle žalobců ve správním spisu v červenci 2023 nebyl, přičemž jej správní orgán I. stupně ani neoznačil v soupisu dokumentů.

5. Žalobci tedy namítli, že obdrželi prvostupňové rozhodnutí ve věci, aniž by dříve měli možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí (popř. se k nim i vyjádřit), resp. jim postupem správního orgánu I. stupně byla tato možnost odeprána, což má vliv na zákonnost daného správního řízení, které bylo zmatečné. Poukazovaným oznámením ze dne 20. 6. 2023 tak byl žalobce b) pouze *ex post* informován o tom, že je vedeno řízení o přiřazení (jeho) blíže nespecifikovaných honebních pozemků podle § 30 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“). Žalobkyně a) pak dokonce nebyla adresátem oznámení ze dne 20. 6. 2023, a tudíž o přiřazení jejich honebních pozemků nebyla vůbec informována. Namítaná rozhodnutí správních orgánů ve věci přitom nijak nezmiňují, že správní orgán I. stupně účastníky řízení obeslal ve smyslu § 30 zákona o myslivosti. Vadným rozesláním odkazovaného dokumentu – oznámení ze dne 20. 6. 2023 – tak správní orgán I. stupně neumožnil žalobcům uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy (§ 4 odst. 4 a § 36 odst. 3 správního řádu), čímž dle jejich názoru došlo k porušení procesních předpisů.
6. Žalobci dále namítli, že bez informace o tom, v jakých katastrech, popř. v jakých hranicích, má být předmětná honitba zakládána, si nemohli jako vlastníci různých polností v několika katastrálních územích udělat představu o tom, jaké pro ně budou důsledky spojené se zahájeným řízením. Podle žalobců tedy bylo povinností správního orgánu I. stupně v oznámení o zahájení správního řízení účastníkům srozumitelně vyložit, co je předmětem řízení.
7. Následně žalobci zmínili též fakt, že v souvislosti se správním řízením o uznání honitby Kotlina žalovaný doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí o specifikaci pozemků jednotlivých vlastníků, které byly přiřčeny. Prvoinstanční orgán sice uvedl přiřčované pozemky ve výčtu příloh jako přílohu č. 2, avšak ji nezahrnul do výroku prvostupňového rozhodnutí jako jeho nedílnou součást. Postup žalovaného však nemohl shora popsané vady daného správního řízení zhojit.
8. Závěrem žalobci doplnili, že hodlají založit vlastní honitbu.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K uplatnění žalobní argumentaci zároveň uvedl, že oznámení o zahájení řízení ve věci uznání honitby Kotlina včetně možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí bylo žalobkyni a) doručeno poštovní zásilkou dne 22. 5. 2023, což je doloženo doručenkou založenou ve spisové dokumentaci. Žalobci b) bylo předmětné oznámení doručeno datovou zprávou dne 18. 5. 2023, jak dokládá výpis ze spisové služby užívané správním orgánem I. stupně.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

10. Osoby zúčastněné na řízení se k podané žalobě nevyjádřily.

Ústní jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Při jednání soudu dne 21. 5. 2025 žalobci prostřednictvím jejich právního zástupce setrvali na podané žalobě a zcela odkázali na její obsah. Zdůraznili, že dne 19. 7. 2023 nahlédl jejich právní zástupce do správního spisu, přičemž jím bylo zjištěno chaotické vedení spisu a toliko existence oznámení o zahájení řízení o přiřazení pozemků ze dne 20. 6. 2023, které však nekorespondovalo s doručenkami. Procesní pochybení správních orgánů tak ve věci dle žalobců vedla ke zmatečnosti namítaného správního řízení a nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalobci také s odkazem na soupis dané spisové dokumentace zmínili, že jim správní spis při nahlížení nebyl k dispozici v podobě, která byla předložena soudu. Správní spis tedy nebyl podle názoru žalobců veden kontinuálně.
12. Při tomtéž jednání pověřená pracovnice žalovaného odkázala na dosavadní vyjádření ve věci a navrhla žalobu zamítnout. Poukázala též na úplný obsah napadeného rozhodnutí a správního spisu, přičemž uvedla, že žalobci v projednávaném případě nebyli zkráceni na právech. Nedostatek v rámci vedení správního spisu se totiž nijak nedotknul jejich procesních práv. Upozornila také na fakt, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 14. 6. 2023, a do tohoto dne žalobcům nic nebránilo v nahlédnutí do spisové dokumentace a v uplatnění jejich práv. Žalobci nicméně do správního spisu nahlédli až po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž tak nedošlo k vyloučení jejich práv.
13. Osoba zúčastněná na řízení 1) pak obecně zmínila, že se z oznámení o zahájení řízení jasným způsobem nedozvěděla, jakých konkrétních nemovitostí v jejím vlastnictví se dané řízení týká. Současně k tomu doplnila, že nahlížet do spisu v každém správním řízení je pro běžného občana zatěžující.
14. Soud v řešeném případě podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), provedl dokazování listinami předloženými žalobci – konkrétně fotografií „*Oznámení o zahájení řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí*“ ze dne 20. 6. 2023, sp. zn. ŽP/217/2023/Bro, č. j. MUKK/29779/2023, z něhož se podává, že správní orgán I. stupně oznámil účastníkům řízení zahájení řízení o přiřazení honebních pozemků podle § 30 zákona o myslivosti, přičemž tyto poučil o jejich právech v daném správním řízení a sdělil jim dle § 36 odst. 3 správního řádu, že mají možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům, a to do pěti dnů od doručení tohoto oznámení. Zároveň zde bylo uvedeno, že správní orgán I. stupně obdržel dne 24. 4. 2023 žádost honebního společenstva Kotlina o uznání společenstevní honitby Kotlina v původní zrušené honitbě Přísečnice s tím, že honební pozemky, které se nachází mimo tuto hranici a nejsou součástí žádné jiné honitby, musí být přiřazené. Závěrem tohoto oznámení byl seznam (rozdělovník) účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu. Dále soud provedl dokazování nedatovanou fotografií soupisu správního spisu dle § 17 správního řádu sp. zn. ŽP/170/2023/Bro ve věci registrace honebního společenstva a uznání společenstevní honitby Kotlina, z něhož je zřejmé, že pod bodem 1. byl ve spisové dokumentaci veden „*návrh na registraci HS Kotlina*“ (založen dne 27. 4. 2023), pod bodem 2. „*stanovy HS Kotlina*“ (založeny 27. 4. 2023), pod bodem 3 „*registrace HS Kotlina*“ (založena 27. 4. 2023), pod bodem 4. „*návrh na uznání společenstevní honitby Kotlina*“ (založen dne 20. 6. 2023), pod bodem 5. „*oznámení o zahájení řízení č. j. MUKK/29779/2023*“ (založeno dne 20. 6. 2023) a pod bodem 6. „*rozhodnutí s přílohami*“ (založeno dne 14. 6. 2023). Rovněž tak soud provedl dokazování i sdělením správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2025, ze kterého plyne, že oznámení o zahájení správního řízení ze dne 20. 6. 2023, č. j. MUKK/29779/2023, se týká samostatného řízení o přiřazení honebních pozemků honitby Kotlina vedeného pod sp. zn. ŽP/217/2023/Bro.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobci uplatnili v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobců je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
16. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Úvodem vlastního posouzení uplatněné žalobní argumentace soud připomíná, že předmětem nyní řešeného případu je rozhodnutí, jímž byla uznána již výše uvedená společenstevní honitba Kotlina.
18. Podle § 18 odst. 1 zákona o myslivosti návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo přípravný výbor honebního společenstva (§ 19 odst. 4) orgánu státní správy myslivosti. Splňuje-li návrh podmínky stanovené v § 17 tohoto zákona, musí orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o uznání honitby. K tomu lze poukázat také na komentářovou literaturu, ze které se podává, že je v poslední větě § 18 odst. 1 zákona o myslivosti vyjádřena zásada, že uznání honitby nezáleží na volném posouzení orgánu státní správy myslivosti. Při splnění všech podmínek stanovených zákonem je tedy dán právní nárok na uznání honitby (srov. Petr, B. a kol.: *Zákon o myslivosti: Komentář*, Systém ASPI, Wolters Kluwer, k § 18; nebo Holý, V.: *Honitba. Tvorba a využití. 1. vydání*, C. H. Beck, Praha: 2021). Případným je zde též doplnit, že v zahájeném řízení o uznání honitby provádí orgán státní správy myslivosti dokazování (§ 51 správního řádu), přičemž je toto dokazování vedeno toliko stran splnění hmotněprávních podmínek uznání honitby (srov. Holý, V.: *Honitba. Tvorba a využití. 1. vydání*, C. H. Beck, Praha: 2021, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2016, č. j. 31 A 22/2014-94).
19. Pro řízení o uznání předmětné společenstevní honitby tak bylo s ohledem na shora popsany právní rámec směrodatné v zásadě pouze to, zda daná honitba splňuje podmínky uvedené v § 17 ve spojení s § 18 zákona o myslivosti (tj. zejména souvislost honebních pozemků tvořících honitbu, tvar honitby odpovídající přírodním útvarům na území, nikoliv administrativním hranicím, minimální výměru honitby a minimální výměru honebních pozemků navrhovatele), a to za současného naplnění specifických podmínek týkajících se především registrace honebního společenstva. V tomto kontextu pak správní orgány ve věci postupovaly, jak se podává z odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí za současného zohlednění obsahu spisového materiálu, přičemž jimi bylo v projednávaném případě konstatováno, že pro uznání dotčené honitby byly splněny veškeré zákonné podmínky, neboť navrhovatel v podané žádosti uvedl a předložil veškeré podklady pro uznání společenstevní honitby Kotlina a zároveň správní orgány neobdržely od vlastníků honebních pozemků žádný jiný návrh na uznání jiné honitby v zájmové oblasti.
20. Soud se pak v logice uspořádání žalobních bodů zabýval jádrem žalobní argumentace, kterým bylo tvrzení žalobců, že ve věci obdrželi prvostupňové rozhodnutí, aniž by měli

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dříve možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí a případně se k nim i vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu – resp. že jim správní orgán I. stupně neumožnil uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy.

21. V souvislosti s touto značně obecně uplatněnou žalobní námitkou nicméně zdejší soud předně uvádí, že z každé námítky uplatněné v žalobě musí být zřejmé, jakým způsobem byli žalobci ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím nebo řízením, které mu předcházelo, zkráceni na svých právech. V tomto kontextu je možno zmínit i judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu již ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, dle kterého „[s]oudní řád správní je svojí povahou „obranou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hranicním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“
22. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
23. Účelem odkazované normy je poskytnout účastníkovi správního řízení možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, jak je správní orgán shromáždil, a vyjádřit se k nim – včetně možnosti je zpochybnit například pro jejich nesprávnost či irelevanci, a navrhnout opatření jiných podkladů. Typicky bude toto právo účastníka řízení realizováno tak, že správní orgán poté, co provedl dokazování a opatřil všechny potřebné či dostupné podklady pro rozhodnutí, oznámí tuto skutečnost účastníkovi řízení a stanoví mu přiměřenou lhůtu k tomu, aby se s nimi seznámil. Tento postup bude nesporně nutný tam, kde teprve v průběhu řízení – ať již vedeného na žádost anebo z moci úřední – bude správní orgán opatřovat nezbytné podklady, jejichž rozsah nemusí být vždy předem znám.
24. V posuzované věci se však o takový typický případ dle názoru soudu nejednalo. Jak už totiž zdejší soud v kontextu rozhodné právní úpravy dříve vyložil, pro řízení o uznání předmětné společenstevní honitby bylo směrodatné v zásadě pouze to, zda tato honitba splňuje podmínky uvedené v § 17 ve spojení s § 18 zákona o myslivosti, a to za současného naplnění specifických podmínek týkajících se především registrace honebního společenstva. Rozsah a obsah potřebných podkladů byl tudíž ve věci znám již při zahájení daného řízení. Nešlo tedy o situaci, kdy by správní orgán I. stupně teprve až po zahájení řízení opatřoval jednotlivé podklady pro své rozhodnutí. V tomto světle tedy správní orgán I. stupně zjevně postupoval, jak se podává z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ve spojení s vlastním obsahem spisové dokumentace, přičemž jím bylo konstatováno, že pro uznání společenstevní honitby Kotlina byly splněny veškeré zákonné podmínky, neboť navrhovatel v podané žádosti uvedl a předložil veškeré podklady pro její uznání, přičemž správní orgán I. stupně neobdržel od vlastníků honebních pozemků žádný jiný návrh na uznání jiné honitby v zájmové oblasti.
25. Z obsahu spisové dokumentace vedené v projednávaném případě správním orgánem I. stupně pod sp. zn. ŽP/170/2023/Bro se zároveň podává, že žalobci byli „Oznámením o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zahájení správního řízení, Možností vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“ ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, zpravení o tom, že správní orgán I. stupně „zahájil správní řízení o žádosti honebního společenstva Kotlina ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina podle § 18 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti“. Současně bylo v odkazovaném dokumentu uvedeno, že k zahájení daného řízení došlo dnem, kdy nadepsaná žádost došla správnímu orgánu I. stupně – tj. dne 24. 4. 2023. Účastníci řízení pak byli poučeni o jejich právech ve správním řízení, jakož i upozorněni na fakt, že správní orgán I. stupně již shromáždil veškeré potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž bylo účastníkům řízení také srozumitelně sděleno, že mají dle § 36 odst. 3 správního řádu možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům, popř. navrhnout jejich doplnění, s tím, že tak mohou učinit do pěti dnů od doručení oznámení. Správní spis přitom obsahuje i doklady o doručení (tj. doručenky) předmětného oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, z nichž konkrétně vyplývá, že žalobkyni a) bylo dané oznámení doručeno do vlastních rukou dne 22. 5. 2023 [pozn. soudu – žalobkyně a) převzetí tohoto oznámení stvrdila svým podpisem] a žalobci b) bylo toto oznámení doručeno prostřednictvím datové schránky dne 18. 5. 2023.

26. K tomu je přiléhavým odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, v němž bylo formou právní věty uvedeno, že „[n]ení samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit.“
27. V návaznosti na shora konstatované skutečnosti podávající se z obsahu správního spisu tak bylo dle soudu v řešeném případě najisto zřejmé, že správní orgán I. stupně žalobcům dal v souladu s § 36 odst. 3 věty první správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jinak řečeno, žalobci se s relevantními podklady pro rozhodnutí mohli seznámit ihned po zahájení daného správního řízení a nic jim nebránilo v tom, aby se k nim i v úplnosti vyjádřili. Podstatným je totiž v tomto ohledu fakt, který žalobci v žalobní argumentaci zcela pominuli, resp. „vymlčeli“, a to, že jim nepochybně bylo doručeno oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, jak už bylo ostatně v podrobnostech výše rekapitulováno.
28. Nutno k tomu doplnit, že z obsahu prvostupňové spisové dokumentace jasně vyplývá, že ve věci nešlo o situaci, ve které by správní orgán I. stupně teprve až po zahájení řízení, resp. po doručení oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, žalobcům, opatroval jednotlivé (relevantní) podklady pro své rozhodnutí. Správní orgán I. stupně totiž co do skutkového stavu vycházel výhradně z podkladů pro rozhodnutí, kterými disponoval již při zahájení předmětného řízení. Pokud tedy správní orgán I. stupně dále nepořizoval nové podklady rozhodnutí, bylo předmětné oznámení ze dne 12. 5. 2023 dle soudu učiněno v souladu s § 36 odst. 3 věty první správního řádu, přičemž tak správní orgán I. stupně již neměl povinnost (a nebylo k tomu ani žádného důvodu) opětovně vyzvat žalobce k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
29. Zdejší soud tak za vyvstalých okolností v projednávané věci neshledal důvodným povšechné žalobní tvrzení stran „neodeslání výzvy dle § 36 odst. 3 správního řádu“, resp. že správní orgán

I. stupně žalobcům neumožnil uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy ve smyslu § 4 odst. 4 a § 36 odst. 3 správního řádu.

30. Nad rámec uvedeného lze také zmínit, že žalobci měli možnost své případné stanovisko k podkladům rozhodnutí včetně možnosti jejich zpochybnění (např. z důvodu nesprávnosti či irelevance, a to za současného návrhu opatření jiných podkladů) vznést i v řízení o odvolání, které tvoří společně s prvostupňovým řízením jeden celek – zásada jednoty správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2022, č. j. 5 Ads 41/2021-22). Takto však žalobci ve věci nepostupovali, neboť v podaném odvolání uplatnili toliko obecné argumenty o porušení § 36 odst. 3 správního řádu, které následně v zásadě zopakovali v rámci shora popsaných žalobních tvrzení. I vzhledem k této skutečnosti se tedy soudu jeví předmětná námitka žalobců jako nedůvodná.
31. Zdejší soud pak v této části uzavírá, že porušení § 36 odst. 3 správního řádu by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé jen tehdy, bylo-li by zřejmé, že zkrácení práv žalobců seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim vedlo například k tomu, že v řízení nemohl být, resp. nebyl, náležitě zjištěn skutečný stav věci, nebo že žalobci byli zbaveni možnosti uplatnit ve svůj prospěch určité relevantní skutečnosti, a podobně. Tvrdit takto konkrétní námitky je ovšem úkolem a odpovědností právě žalobců. V projednávané věci však v tomto směru zůstala tvrzení žalobců zcela nekonkrétní. Žalobci sice namítli porušení jejich práva podle § 36 odst. 3 správního řádu, ale v žalobě – jejímž rozsahem a obsahem je soud vázán – neuvedli nic konkrétního o tom, jak by na podklady rozhodnutí reagovali, tedy co by byli bývali správnímu orgánu I. stupně sdělili či co jiného pro věc relevantního by při realizaci poukazovaného práva učinili, tj. zda by například požadovali provedení určitého konkrétního důkazu a podobně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78). Ostatně, to žalobci neuvedli ani v dříve podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, jak už bylo zmíněno. I kdyby tedy soud ve věci konstatoval, že správní orgán I. stupně svým postupem žalobce na jejich právu podle § 36 odst. 3 správního řádu skutečně zkrátil, takové procesní pochybení by samo o sobě nevedlo k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
32. Stejně tak soud nepřisvědčil ani povšechnému tvrzení směřujícímu k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, že se žalovaný s danou otázkou porušení § 36 odst. 3 správního řádu neměl řádně vypořádat.
33. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Současně soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Upozornit lze též na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, dle kterého *„účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy“*.

34. Vycházejí z výše popsaných judikатурních závěrů tak soud k nadepsanému žalobnímu tvrzení konstatuje, že je z odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz str. 9) seznatelné, že žalovaný v daném kontextu vyložil, že ze správního spisu zjistil, že je v něm zařazen dokument nadepsaný jako *„Oznámení o zahájení správního řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“* ze dne 12. 5. 2023. Do soupisu spisu sp. zn. ŽP/170/2023/Bro byl však dle žalovaného poukazovaný dokument zapsán až dne 20. 6. 2023, z čehož měli žalobci vyvodit mylný dojem, že ve věci bylo rozhodnuto před oznámením o zahájení řízení. Dále žalovaný konstatoval, že bylo oznámením ze dne 12. 5. 2023 účastníkům řízení (mj. i žalobcům) v souladu se správním řádem oznámeno zahájení řízení o žádosti honebního společenstva Kotlina ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina dle § 18 odst. 1 zákona o myslivosti a současně byli účastníci řízení vyzváni ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámili s podklady rozhodnutí, popř. se ve věci vyjádřili před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Následně žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně popsal, že dle doručenek obsažených ve spisové dokumentaci bylo předmětné oznámení ze dne 12. 5. 2023 žalobkyni a) doručeno dne 22. 5. 2023 a žalobci b) dne 18. 5. 2023. Žalovaný se tak dle soudu s předmětnou žalobní námitkou o *„neodeslání výzvy dle § 36 odst. 3 správního řádu“* ve věci vypořádal, a tudíž i implicitně reagoval na žalobci uváděné nesrovnalosti týkající se oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 6. 2023 – tj. po datu vydání prvostupňového rozhodnutí. Na tomto základě tedy soud v posuzovaném případě neshledal důvodnou ani obecně tvrzenou námitku směřující k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
35. V návaznosti na dříve uvedené se soud dále zabýval argumentací žalobců o „zmatečném“ způsobu vedení správního spisu správním orgánem I. stupně, v němž mělo být obsaženo *„Oznámení o zahájení řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“* ze dne 20. 6. 2023, č. j. MUKK/29779/2023, přičemž ze soupisu součástí správního spisu mělo dle žalobců rovněž vyplývat, že jeho obsahem bylo ke dni 17. 7. 2023 pouze nadepsané oznámení ze dne 20. 6. 2023. *„Oznámení o zahájení správního řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“* ze dne 12. 5. 2023 pak dle tvrzení žalobců ve spisové dokumentaci v červenci 2023 obsaženo být nemělo, resp. nebylo označeno ani v soupisu dokumentů.
36. Podle § 17 odst. 1 správního řádu platí, že se v každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
37. K tomu je možno odkázat též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56, ve kterém bylo konstatováno, že *„každý spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Spis tvoří zejména podání,*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a veškeré další písemnosti, které se vztahují k dané věci, nestanoví-li zákon jinak. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010, publ. pod č. 2119/2010 Sb. NSS). Dané pravidlo rozvádí zásadu spisového pořádku, resp. zásadu řádného vedení spisu, jejíž význam byl znám již v dobách římského impéria v podobě zásady „quod non est in actis, non est in mundo“ (co není ve spisech, není na světě).“

38. Vzhledem k citovanému musí soud v nyní projednávané věci předně vyslovit důraznou výtku k úrovni vedení předloženého správního spisu správními orgány, což ostatně úzce souvisí i s výše rekapitulovanou námitkou žalobců. K tomu lze upozornit zejména na fakt, že jednotlivé listy spisu nebyly nijak svázány a ani konsektivně číslovány, přičemž se tak celková podoba dané spisové dokumentace značně mýjela s naplněním pojmu „spisový pořádek“.
39. V kontextu předmětné námitky je poté třeba odkázat na právní větu formulovanou Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56: *„Nemůže-li správní orgán vzhledem k porušení zásady spisového pořádku, resp. zásady řádného vedení spisu (srov. § 17 správního řádu z roku 2004) prokázat, že spis již dále nebyl doplňován o další podklady, k nimž nebylo účastníku umožněno se vyjádřit, jde tato skutečnost k tíži správního orgánu, tudíž k závěru, že právo účastníka podle § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, aby mu byla před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k jeho podkladům, bylo porušeno.“*
40. Z obsahu správního spisu vedeného ve věci bylo nicméně dle soudu seznatelné, a to i přes výše uvedenou výtku, že se žalobci s relevantními podklady pro rozhodnutí mohli v úplnosti seznámit ihned po zahájení daného správního řízení a nic jim nebránilo v tom, aby se k nim i vyjádřili. Zásadním totiž v daném ohledu zůstává již dříve konstatovaný závěr soudu, že žalobcům bylo najisto doručeno oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, přičemž po datu jeho vydání už správní orgán I. stupně ve věci nepořizoval žádné (nové) podklady pro rozhodnutí, což však žalobci v žalobní argumentaci naprosto pominuli.
41. Pokud se dále jedná o tvrzení žalobců, že ve správním spisu vedeném v projednávaném případě správním orgánem I. stupně pod sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, mělo být obsaženo „Oznámení o zahájení řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“ ze dne 20. 6. 2023, č. j. MUKK/29779/2023, pak je nutno doplnit, že konkrétně toto oznámení je označeno sp. zn. ŽP/217/2023/Bro, nikoliv sp. zn. ŽP/170/2023/Bro (pozn. soudu – naproti oznámení ze dne 12. 5. 2023). Jak přitom uvádí i komentářová literatura, dotčená *„právní úprava výslovně stanoví povinnost zakládat spis v každé věci ve správním řízení a označovat jej spisovou značkou. Tu je třeba odlišovat od čísel jednacích (...), jimiž se potom poslovně označují jednotlivé písemnosti, resp. jejich listy, které jsou do spisu průběžně zakládány (srov. Průcha, P.: Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou., Systém ASPI, Nakladatelství Leges, k § 17). Žalobci poukazovaná listina – tj. oznámení ze dne 20. 6. 2023, se tak zjevně vztahovala k jiné věci (správnímu řízení), označené a vedené pod jinou spisovou značkou – nikoliv tedy k předmětu nyní posuzovaného případu. K tomu je současně třeba zdůraznit, že ne každý dokument obsažený ve spisu je podkladem rozhodnutí ve věci, k němuž má účastník řízení právo se podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit (srov. Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P., Škurek, M., Horzinková, E., Novotný, V., Sovová, O., Scheu, L.: Správní Řád: Praktický Komentář., Systém ASPI, Wolters Kluwer, k § 36). Za podklad pro rozhodnutí ve věci není možno obecně považovat vlastní oznámení o zahájení*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

toho kterého řízení s poučením o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Daná námitka žalobců je tedy ve své podstatě mimoběžná, neboť nijak nereflexuje fakt, že správní orgán I. stupně po zahájení řízení, resp. po doručení oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, žalobcům, už neopatroval podklady pro své rozhodnutí, a tudíž že žalobci měli faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit, a to v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobci tak svoji pozornost v rámci žalobní argumentace nepřiléhavě zaměřili toliko na jimi izolovaně popisovaná formální pochybení správního orgánu I. stupně stran vedení správního spisu – konkrétně v části oznámení o zahájení řízení s poučením dle § 36 odst. 3 správního řádu, aniž by však v celkovém kontextu projednávaného případu jednoznačným a odpovídajícím způsobem namítli a specifikovali přímý zásah do jejich veřejných subjektivních práv.

42. Co se pak týče odkazu žalobců na obsah soupisu součástí správního spisu sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, soud v tomto ohledu souhlasí se žalobci v tom, že v odkazovaném soupisu bylo po určitou dobu správního řízení opravdu uvedeno pod bodem 5. oznámení o zahájení řízení č. j. MUKK/29779/2023 (pozn. soudu – sp. zn. ŽP/217/2023/Bro) založené do spisu dne 20. 6. 2023, přičemž toto číslo jednací bylo až následně ručně přeškrtnuto a přepsáno na č. j. MUKK/20151/2023. Ani toto formální pochybení týkající se soupisu součástí spisu dle § 17 správního řádu ve věci sp. zn. ŽP/170/2023/Bro (tj. registrace honebního společenstva a uznání společenstevní honitby Kotlina), však dle soudu nic nemění na již shora učiněných závěrech. Jinými slovy, tato skutečnost neměla vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů, neboť žalobci i tak měli možnost seznámit se v úplnosti s podklady pro rozhodnutí v řešeném případě (viz doručení oznámení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023, žalobcům). Ostatně žalobci v žalobě nijak relevantně nezpochybnili, že by neměli přístup k některým podkladům pro rozhodnutí, když bez zohlednění celkového reálného stavu věci, fakticky namítli pouze to, že ve spisu v době jejich nahlížení bylo evidováno nikoliv oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 5. 2023, ale toliko ze dne 20. 6. 2023, ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno již dne 14. 6. 2023. Za vyvstálé situace však toto samotné formální pochybení při vedení správního spisu (resp. soupisu jeho součástí), nepůsobilo natolik závažnou vadu řízení, pro kterou by soud musel napadené rozhodnutí zrušit. K tomu soud opětovně připomíná závěr plynoucí z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, že „*nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.*“ Nadto lze zmínit i rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2022, č. j. 51 A 132/2020-57, z něhož se v návaznosti na nadepsaný rozsudek Nejvyššího správního soudu podává, že ani „*absence spisového přehledu přitom nemohla sama o sobě žalobkyni na jejích veřejných subjektivních právech zkrátit.*“ Soud tak žalobní argumentaci uplatněnou v této části neshledal důvodnou.
43. Následně se soud zabýval námitkou žalobců, že z oznámení o zahájení předmětného řízení nebylo zřejmé, v jakém rozsahu se jich toto řízení dotýká, resp. jaké konkrétní nemovitosti jsou předmětnou honitbou dotčeny (pozn. soudu – zde soud hodnotil s odkazem na už výše popsané závěry pro věc relevantní oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 5. 2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, č. j. MUKK/20151/2023).
44. K tomu soud nejprve uvádí, že o způsobu, jak má být předmět řízení v oznámení o zahájení řízení identifikován, nestanoví správní řád žádných bližších podrobností (§ 44 a násl. správního řádu). Jak přitom konstatoval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 13. 2.

2008, č. j. 6 Ads 137/2007-51: „V tomto ohledu je vymezení náležitostí oznámení o zahájení řízení obdobně volné, jako vymezení náležitostí žádosti (tedy úkonu, na základě něhož se zahajuje řízení návrhové) podle § 45 odst. 1 správního řádu („Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky.“). Jediným z textu zákona odvoditelným požadavkem tedy je, aby jak z žádosti, tak z oznámení o zahájení řízení byl předmět řízení dostatečně seznatelný, přičemž dostatečností je třeba chápat takovou míru jednoznačnosti, která umožní odlišit konkrétní řízení od řízení jiného (se stejnými účastníky) a realizaci procesních práv účastníka (zejména navrhnout důkazy a vyjadřovat se k věci).“

45. V oznámení o zahájení předmětného správního řízení ze dne 12. 5. 2023, č. j. MUKK/20151/2023, přitom bylo srozumitelně a jasně uvedeno, že správní orgán I. stupně zahájil „správní řízení o žádosti Honebního společenstva Kotlina ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina podle § 18 zákona o myslivosti. Součástí žádosti byl návrh přípravného výboru zastoupeného Ing. S. L., bytem X, o registraci Honebního společenstva Kotlina.“ V tomto oznámení byli účastníci řízení též komplexně poučeni o právech, která mohou v tomto řízení uplatnit.
46. S ohledem na shora popsané tak zdejší soud konstatuje, že v případě žalobců oznámení o zahájení předmětného správního řízení výše naznačený základní účel – tj. odlišení od jiného správního řízení a identifikaci předmětu řízení s ohledem na možnost žalobců uplatňovat procesní práva, splnilo. Pokud totiž správní orgán I. stupně daným oznámením vyslovil zahájení správního řízení konkrétně o žádosti honebního společenstva Kotlina ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina, dostatečně a v souladu s judikaturními požadavky tím ozřejmil účastníkům řízení – tj. vlastníkům dotčených pozemků v území, kterého se řízení o uznání honitby týkalo, předmět tohoto řízení.
47. V daném případě proto nelze o nevědomosti žalobců o předmětu řízení a z toho vyplývající újmě na možnosti se v řízení účinně hájit hovořit. Žalobcům totiž bylo srozumitelně oznámeno, o čem se bude řízení vést a v něm rozhodovat, byli poučeni o jejich právech a byla jim též dána možnost se k věci vyjádřit a svá práva uplatnit. Pokud tedy nebyly dotčené nemovitosti účastníků řízení v tomto oznámení přímo (jednotlivě) uvedeny, nejednalo se dle soudu o vadu řízení mající vliv na jeho zákonnost, neboť by jejich případná bližší specifikace znamenala toliko doplnění identifikace předmětu, která však byla již odpovídajícím způsobem seznatelná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č. j. 8 As 55/2010-51).
48. V nadepsaném kontextu pak soud shledal mimoběžnou poznámku žalobců stran (ne)možnosti nahlížet do spisu z důvodu množství účastníků řízení, resp. o možné paralýze úřední osoby či správního orgánu. Nutno k tomu ve stručnosti uvést, že rozsah využití práv záleží pouze na svobodném rozhodnutí toho kterého účastníka řízení. Bylo tedy na samotných žalobcích, zda v řešeném případě využijí či nevyužijí svých práv nahlédnout do správního spisu dle § 38 správního řádu, a to se všemi případnými důsledky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2019, č. j. 2 As 272/2018-37). V daném případě tak zůstává rozhodným to, že se s podklady pro rozhodnutí žalobci mohli v průběhu vedeného správního řízení seznámit, přičemž s právem na seznámení se s podklady rozhodnutí úzce souvisí také právo vyjádřit se k těmto podkladům a právo navrhnout důkazy. Všechna tato práva nebyla žalobcům nijak upřena, jak už plyne z dříve uvedeného.

49. Namítli-li žalobci v podané žalobě povšechným způsobem též fakt, že žalovaný doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí o specifikaci pozemků jednotlivých vlastníků, které byly přiřčeny ke společenství honitby Kotlina, přičemž prvoinstanční orgán sice uvedl přiřčované pozemky ve výrokové části ve výčtu příloh jako přílohu č. 2, avšak ji nezahrnul do výroku prvostupňového rozhodnutí jako jeho nedílnou součást, pak zdejšímu soudu není zcela zřejmé směřování tohoto žalobního tvrzení, resp. jakým způsobem byli žalobci ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím zkráceni na svých právech.
50. Podle § 68 odst. 2 věty první a poslední správního řádu platí, že se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
51. Dle § 29 odst. 3 zákona o myslivosti se v rozhodnutí o uznání honitby uvede její název, její držitel, výměra honebních pozemků v členění podle druhů kultur, popis hranic, vyznačení obvodu honitby, výčet a výměry honebních pozemků přiřčených s uvedením jejich vlastníků a důvodů přiřčení, jakostní třídy honitby pro jednotlivé druhy zvěře navržené držitelem honitby a jejich minimální a normované stavy.
52. Jestliže tedy žalovaný v řešeném případě podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně mimo jiné tak, že ve výrokové části pod bodem II. doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí o konstatování, že *„seznam přiřčovaných pozemků s uvedením jejich výměry a jednotlivých vlastníků je uveden v příloze č. 2 jako nedílná součást tohoto rozhodnutí“*, soud v kontextu nadepsaného postupu žalovaného ve věci nevyhodnotil vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K tomu soud s odkazem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu uvádí, že může-li odvolací správní orgán nedostatky či vady prvostupňového řízení nebo rozhodnutí napravit, je povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34). Jinými slovy, zrušení rozhodnutí napadeného odvoláním a jeho vrácení správnímu orgánu I. stupně je až poslední zákonnou možností. Nutno též znovu poznamenat, že správní řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006-65). Jako jeden celek jsou tak vnímána všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29, nebo ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Dle názoru soudu tak v nyní projednávaném případě žalovaný postupoval zcela v intencích shora citované právní úpravy a judikатурních závěrů, když výše popsáním způsobem ve výrokové části (resp. výroku samotném) prvostupňového rozhodnutí pouze doplnil dříve citovanou skutečnost. Tato okolnost tedy bez dalšího nemohla znamenat zásah do práv žalobců, jakožto účastníků daného správního řízení. Ti ostatně ani v prostém způsobem uplatněném tvrzení o tom, že postup žalovaného nemohl vady prvostupňového správního řízení zhojit, jakýkoliv konkrétní zásah do jejich práv v tomto ohledu neoznačili a zároveň nijak nereflektovali odkazovaný princip jednotnosti správního řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, nebo ze dne 2. 3. 2023, č. j. 8 As 74/2021-54).
53. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem tak soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud tudíž žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

54. Současně soud výrokem II. rozsudku dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
55. Osobám zúčastněným na řízení soud výrokem III. rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jim soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jim mohly vzniknout náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. května 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu